

"Štajerc" izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročna velja za Avstrijo: za celo leto 3 krome, za pol in četr leta razmerno; za Ogrsko 4 K 50 vin. za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 5 krom, za Ameriko pa 6 krom; za drugo inozemstvo se računi naročino z ozirom na visokost poštnine. Naročino je platiti naprej. Posamezne štev. se prodajajo po 6 v.

Uredništvo in upravilštvo se nahajata v Ptiju, gledališko poslopje štev. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zaston, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 3.

V Ptiju v nedeljo dne 17. januarja 1909.

X. letnik.

Komedija . . .

Ob večjih sejmih v mestih opaziš pisano pobarvane barake, pred katerimi stojijo kloni ali bajaci in vpijejo na vse kriplje, kakor da bi bila od vptja večnost njih duš odvisna: „Nur herrrrreinspaziert, nur herrreinspaziert“. In ko plača svoj prgroš, vidiš v špiritu posebno velikega martinčka ali pa našopanega teleta s tremi ušesi ali dvema repoma. Ako imaš posebno srečo, se ti pokaže še debela babura, ki tehta približno toliko kakor pitano ogrsko prase, ali pa se postavi ta in oni „dummer August“ na glavo . . . Zunaj na baraki so naslikane vse mogoče krasote; ali notri ne vidiš ničesar od njih . . .

Res, res, — taki baraki ciganskih komedijantov so podobne naše prvaške stranke. Na zunaj imajo lepe barve in lepe slike. Na eni strani slika „slovenske vzajemnosti“, na drugi slika „slovenskega narodnjaštva“ na tretji strani slika „pobratimstva z brati Srbi“, na četrti zlata podoba „katoličanstva“ in na peti strani, tam nekje v kotu, celo slika „svobodomiselnosti“ ali „naprednosti“ . . . Pred barako pa stojita kričiva študent Spindler ali kaplan Korošec in vpijeta na vse kriplje: „Nur herrrrreinspaziert, nur herrreinspaziert“ . . . In ko vstopiš, ko si plačal poštene tvoje groše, preide te žalost. Kajti — komedijanti so te oslepili . . .

Oj ti prvaška baraka! Tiste slike, ki so goljufivne in ki jih opazujemo zunaj barake v njih kričečih barvah, tiste slike imenuje prvaško časopisje „nazore“, „slovensko prepričanje“, „rodoljubno čustvo“ in boge kako še vse. Ali plakat na deskah barake nam za sto vragov ne more zadostovati. Kar imam na jeziku, to moram imeti kot poštenj tudi v srcu! Kar se zunaj obljubuje, to se mora notri tudi izpolniti! Drugače je vse sleparija . . .

Zunaj je napisano, da so prvaški klerikalci strastni zastopniki slovenskih kmetov. Znotraj pa vidimo, da ni glasoval prvaško-klerikalni poslanec Pišek za kmete, temveč je raje proti kmetom podpiral vlado. Dr. Korošec kaže podobo,

na kateri je naslikan „kmet“ Pišek, ki stoji v škornjah za plugom in vpije: „Nur herrrrreinspaziert“. V baraki „kmete“ ali „smešne zvezze“ pa vidimo istega Pišeka, ki sedi pri glažku dobre slivovke, medtem ko se glasuje v državni zbornici za in proti kmetom . . . Oj ti prvaška baraka! Rdeče-plavo-bele zastave vibrajo in ponosrečeni pesnik Vekoslav Spindler tuli: „Nur herrreinspaziert“. Na sliki stoji poslanec Ježovnik in obira trte. Ali v baraki ga vidimo v družbi dveh prvaških uradnikov spati in to v istem času, ko se odločuje v državni zbornici o usodi kmetov . . .

Komedija, komedija! . . . Ploj — pardon! — c. kr. hofrat dr. Miroslav Ploj je pred barako naslikan kot vrli junak, za katerim stoji najmanje stotisoč s kosami oboroženih kmetov. V resnici pa se postavlja Ploj na glavo. Kakor stolpova zastavica se ravna po vetrnu, danes gleda proti severu, jutri proti vzhodu, zutraj proti jugu in zvečer proti zahodu. Ploj zajutruje kot klerikalec, vživa kosilo kot starci prvak in večerja kot liberalci. Njemu je vse en vrag, samo da živi. „Kaj boš jamral“, pravi ta čedni gošpod, „vesel bodi, da imaš trebuh, ker drugače bi moral tvore čreve v rokah nositi“ . . .

Žalibog, da se vrši vsa ta komedija na treške izmognanega slovenskega ljudstva. Kmet, delavec, rokodelec so tisti, ki plačajo krvave svoje groše, da zamorejo pravki komedije igrati. Zato se je res težko smejati. Povsem resno stavimo torej sledeča vprašanja:

1. Kako je mogel kmet Pišek proti kmetom glasovati?

2. Kako je mogel kmet Ježovnik proti kmetom glasovati?

3. Kako more dr. Korošec v svojem društvu trpeti poslanca Pišeka, ki ni tako kakor on glasoval?

4. Kako more biti poslanec Roblek prijatelj poslanca Ježovnika, ko sta vendar vsak drugače glasovala?

5. Kako se morejo klerikalni listi zavzemati za Pišeka, ko ta vendar ni proti tisti postavi glasoval, katera je glasom člankov istih listov velika nevarnost za kmete?

Ali le nekaj dognanih številk naj znači velikost te katastrofe. Ubitih je bilo v mestu Messina 108.000 oseb, v mestu Reggio di Calabria 31.000 oseb, v Palmi 4.500 oseb, v Miletii 2.300, v Bognavi 800, v Villa S. Giovanni 3.600, v Pelaru 3.300, v Scilli 2.800, skupaj torej 156.400 oseb. K temu pridejo še ubiti ljudje iz manjših krajev ter 3.000 mrtvih iz San Efonija, tako da je najmanje 16.000 oseb našlo smrt v potresu. Ranjenih pa je gotovo tudi toliko.

Groznal je usoda otrok. Iz razvalin se je potegnilo stotero dojenčkov in malih otrok, ki še svojega imena ne poznajo; odpeljali so jih dobrosrčni ljudje v tuja mesta. Pozneje so tudi še marsikatero mati rešili, ki išče zdaj zaman svojo deco.

Potresni sunki se še vedno ponavljajo, čeprav ne več tako močno. V Messini so izkopal iz razvalin še živega nekega mesarja Bensaia;

6. Zakaj liberalni listi ne primejo Ježovnika za ušesa, ko je ta vendar proti njih pisano glasoval?

Komedija, komedija . . . Prvaki ne bodejo na ta vprašanja odgovorili. Molčali ali psovali bodejo. Kajti oni vedo dobro, da se bode našlo še dosti kalinov, ki se bodejo vlovili na uljudni Spindlerja ali Koroša: „Nur herrrrreinspaziert“.

Dokler se ljudstvo samo ne pomaga, mu tudi Bog ne bode pomagal!

Interesi zemljo posedujočega kmeta — katerega pa je ločiti od velekapitalistov, ki tudi zemljo posedujejo — stojijo v temni, nelodljivi zvezi s splošnimi interesami cele človeške družbe. Kar služi za pospeševanje ali oškodovanje enega, pospešuje ali oškoduje tudi drugo.

Adam Smith.

Politični pregled.

Vojska? ! Iz Balkana prihaja po dolgi dobri zopet enkrat vesela vest. Pogajanja med Avstro-Ogrsko in Turčijo so dospela do mirnejšega sporazumljenja. Avstrijske predloge, v katerih je obsegana tudi nekaka odškodnina za nekdanjo okupacijsko ozemlje, je turška vlada sprejela in se je tedaj komaj treba batiti, da bi jih ne sprejel tudi turški parlament. S tem bi torej Avstro-Ogrska Turčiji plačala okroglo 54 milijone kron. Ako se pomisli, da bi eventuelna vojska veliko več stala, smatrati se mora to za uspeh naših diplomatov. S Turčijo bi bila tedaj stvar v glavnem končana. Tudi bojkot avstrijskega blaga na Turškem se mora s tem končati. Ostane zdaj le še vprašanje s Srbijo in Črnomorjem: Zadnjega je že precej izgubila veselje do vojske. In Srbija bode tudi morala pomisliti izrek, da se potrebuje za vojsko prvič denar, drugič denar in tretjič zopet denar. Politika in vojske se ravno dandanes ne delajo več po nezreli volji tega ali onega mlečozobnega balkanskega prestolona-

Grozoviti potres v Italiji.

Vsa poročila kažejo, da spada zadnji potres na spodnjem Italijanskem med najgroznejše naravne dogodke, kar jih pozna človeška zgodovina. Človeku se ustavi kri, ko čuje o tej velikanski nesreči. Stotisoči zdravih ljudi je našlo svojo smrt, stotisoči so lačni in nagi izročeni bedi, tisočeri so v strahu zmoreli . . . Vkljub temu, da tekmuje celo svet v tem, da bi nesrečnim pomagal, je revščina velikanska. Bojazem in strah prešine človeško srce, ko čitamo poročila. Kako malenkostni smo ljudje, prave igračke v roki vesoljne nature in kako grozovite je smrt, kadar postane zdivljana furija . . .

Namenili smo se, svojim čitateljem podati v par kratkih črticah grozovite posledice velikanskega tega potresa.

Natančna poročila o številu žrtev in o svoti napravljeni škode se seveda še ne more podati.

14 dni je bil nesrečen v razvalinah in je videl, kako mu žena in 4 otroci umirajo; vkljub temu še živi. — Prvi pogreb mrljčev je povzročil dogodek, ki so nepopisni. Povsed se je vidlo obnepane ljudi, ki so jemali od svojih sorodnikov slovo. Škof je korakal skozi mesto in se podal na pokopališče. Tam je bila napravljena 10 metrov globoka in 30 metrov dolga jama, v katero se je pogreznilo nad 300 mrljčev. Pokopali so jih hitro in kmalu se je odprala zopet tako velika jama ter požrla zopet stotero mrljčev . . . Iz Novi-Yorka (Amerika) se poroča: Grozni dogodki so se vršili danes na barki, ki je s 400 italijanskimi izseljenci priplula tu-sem. Potniki so šele tukaj o nesreči izvedeli. Ko so izvedeli o nesreči, so kar blažneli. Nekaj mož je zapustil ženo in 6 otrok v Messini, drugi očeta, mati in 8 sester; neka žena je dospela v Ameriko k svojemu možu; doma je pustila 2 otroka, ki naj bi za njo prišla, kadar bi bilo dosti denarja.